

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 26. októbra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii — Smernica 2003/87/ES — Článok 10a — Metodika bezodplatného pridelovania kvót — Výpočet jednotného medziodvetvového korekčného faktora — Rozhodnutie 2013/448/EÚ — Článok 4 — Príloha II — Platnosť — Uplatňovanie jednotného medziodvetvového korekčného faktora na zariadenia v odvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka — Určenie referenčnej úrovne produktu pre horúci kov — Rozhodnutie 2011/278/EÚ — Článok 10 ods. 9 — Príloha I — Platnosť“

Vo veci C-506/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko) zo 7. novembra 2014 a doručený Súdnemu dvoru 12. novembra 2014, ktorý súvisí s konaním:

Yara Suomi Oy,

Borealis Polymers Oy,

Neste Oil Oyj,

SSAB Europe Oy

proti

Työ- ja elinkeinoministeriö,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: J.-C. Bonichot (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu šiestej komory, sudcovia A. Arabadžiev a S. Rodin,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Yara Suomi Oy a SSAB Europe Oy, v zastúpení: K. Marttinen, a T. Ukkonen, asianajajat,

* Jazyk konania: fínčina.

- fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: A. Gavela Llopis a L. Banciella Rodríguez-Miñón, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: C. Schillemans a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Mifsud-Bonnici, I. Koskinen a E. White, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka jednak platnosti článku 10 ods. 9 prvého pododseku, článku 15 ods. 3 a prílohy I rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1), a jednak platnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, 2013, s. 27).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi štyrmi prevádzkovateľmi zariadení, ktoré produkujú skleníkové plyny, konkrétne Yara Suomi Oy, Borealis Polymers Oy, Neste Oil Oyj a SSAB Europe Oy na jednej strane a Työ- ja elinkeinoministeriö (minister práce a hospodárstva, Fínsko) na druhej strane, a to vo veci platnosti rozhodnutia posledného uvedeného z 8. januára 2014 o bezodplatnom pridelení emisných kvót (ďalej len „kvóty“), na obdobie obchodovania od roku 2013 až do roku 2020 po uplatnení jednotného medziodvetvového korekčného faktora (ďalej len „korekčný faktor“) upraveného v článku 10a ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63) (ďalej len „smernica 2003/87“).

Právny rámec

Smernica 2003/87

- 3 Článok 3 smernice 2003/87 znie:

„Na účely tejto smernice sa používajú tieto definície:

- a) ‚kvóta‘ znamená kvótu oprávňujúcu vypustiť jednu tonu ekvivalentu oxidu uhličitého počas určitej doby, ktor[á] je platn[á] len na účely plnenia požiadaviek tejto smernice a ktor[á] je prenosn[á] v súlade s ustanoveniami tejto smernice;

...

e) ‚zariadenie‘ znamená stacionárnu technologickú jednotku, kde sa uskutočňuje jedna alebo viac činností uvedených v prílohe I a akákoľvek iná priamo súvisiaca činnosť, ktorá má technické spojenie s činnosťami vykonávanými v danej prevádzk[ar]ni a ktorá by mohla mať vplyv na emisie a znečisťovanie;

...

t) ‚spaľovanie‘ je každá oxidácia palív bez ohľadu na to, akým spôsobom sa využíva teplo, elektrická alebo mechanická energia, ktoré boli vyrobené v tomto procese, a ostatné priamo s tým spojené činnosti vrátane mokrého čistenia odpadového plynu;

u) ‚výrobca elektrickej energie‘ je zariadenie, ktoré 1. januára 2005 alebo po tomto dátume vyrábalo elektrickú energiu na predaj tretím stranám a v ktorom sa nevykonáva žiadna činnosť uvedená v prílohe I okrem ‚spaľovania palív‘.“

4 Článok 10a smernice 2003/87, nazvaný „Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania platné v celom Spoločenstve“, stanovuje:

„1. Do 31. decembra 2010 Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na pridelovanie kvót uvedených v odsekoch 4, 5, 7 a 12 vrátane akýchkoľvek potrebných ustanovení na harmonizované uplatňovanie odseku 19.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

Opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celé Spoločenstvo, aby sa zabezpečilo, že sa pridelovanie uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám [spôsobom, ktorý motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám – *neoficiálny preklad*], pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO₂. V súvislosti s výrobou elektrickej energie sa nepridelujú žiadne bezodplatné kvóty, s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje článok 10c, a s výnimkou elektrickej energie vyrábanej z odpadových plynov.

Tieto referenčné úrovne sa pre každé odvetvie a pododvetvie v zásade vypočítavajú na základe produktov, a nie vstupov, čo umožní maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a čo najväčšie úspory vďaka energetickej účinnosti v celom výrobnom procese v rámci príslušného odvetvia alebo pododvetvia.

Pri určovaní zásad pre stanovovanie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach a pododvetviach Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

...

2. Pri určovaní zásad pre stanovenie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach alebo pododvetviach je východiskovým bodom priemerný výkon, ktorý v danom odvetví alebo pododvetví dosiahol 10 % najúčinnnejších zariadení v Spoločenstve v rokoch 2007 – 2008. Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

Nariadenia podľa článkov 14 a 15 ustanovujú na účely určovania referenčných úrovní *ex ante* harmonizované pravidlá monitorovania, podávania správ a overovania týkajúceho sa emisí skleníkových plynov súvisiacich s výrobou.

3. S prihliadnutím na odseky 4 a 8 a bez ohľadu na článok 10c sa bezodplatné pridelovanie nesmie vzťahovať na výrobcov elektrickej energie, zariadenia na zachytávanie CO₂, potrubia na prepravu CO₂ alebo na úložiská CO₂.

4. V súvislosti s výrobou tepla alebo chladením sa bezodplatné kvóty pridelujú na diaľkové vykurovanie a vysokoúčinnú kogeneráciu v zmysle vymedzenia tohto pojmu v smernici 2004/8/ES s cieľom uspokojiť hospodársky odôvodnený dopyt. Po roku 2013 sa každoročne celkové pridelenie takýmto zariadeniam upraví podľa výroby takéhoto tepla o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

5. Maximálne ročné množstvo kvót, ktoré je základom na výpočet kvót pre zariadenia, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3 a ktoré nie sú novými účastníkmi, nesmie prekročiť súčet:

- a) ročného celkového množstva pre celé Spoločenstvo, ktoré sa určilo podľa článku 9, vynásobeného podielom emisí zo zariadení, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3, v rámci celkových priemerných overených emisí za obdobie rokov 2005 až 2007 zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje schéma Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012, a
- b) celkových priemerných ročných overených emisí zo zariadení v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú zahrnuté do schémy Spoločenstva až od roku 2013 a nevzťahuje sa na ne odsek 3, upravených o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

V prípade potreby sa uplatňuje jednotný medziodvetvový korekčný faktor.

...

11. S prihliadnutím na článok 10b predstavuje suma bezodplatne pridelených kvót podľa odsekov 4 až 7 tohto článku v roku 2013 80 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1. Bezodplatné pridelenie sa potom každý rok zníži o úmernú sumu, ktorej výsledkom bude 30 % bezodplatného pridelovania v roku 2020, s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného pridelovania v roku 2027.

12. S prihliadnutím na článok 10b, v roku 2013 a v každom nasledujúcom roku až do roku 2020 sa zariadeniam v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, pridelia podľa odseku 1 bezodplatné kvóty vo výške 100 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1.

...“

Rozhodnutie 2011/278

- 5 Odôvodnenie 8 rozhodnutia 2011/278 má nasledujúce znenie:

„Na stanovenie referenčných úrovní Komisia použila ako východiskový bod aritmetický priemer výkonu 10 % najúčinnějších zariadení z hľadiska emisie CO₂ v rokoch 2007 a 2008, za ktoré sa zbierali údaje. Komisia okrem toho v súlade s článkom 10a ods. 1 smernice 2003/87/ES analyzovala za všetky odvetvia, pre ktoré je v prílohe I stanovený referenčný produkt [stanovená referenčná úroveň produktu - *neoficiálny preklad*], na základe doplňujúcich informácií prijatých z viacerých zdrojov a na základe špecificky zameranej štúdie, v ktorej sa analyzujú najúčinnější techniky a potenciály zníženia na európskej a medzinárodnej úrovni, či tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, tieto

východiskové body dostatočne odrážajú najúčinnšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinnú kogeneráciu, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO₂. Údaje použité na stanovenie referenčných úrovní sa získali zo širokého okruhu zdrojov, aby sa zahrnul maximálny počet zariadení vyrábajúcich referenčný produkt [vyrábajúcich produkt, pre ktorý je stanovená referenčná úroveň - *neoficiálny preklad*] v rokoch 2007 a 2008. Po prvé, údaje o výkone zariadení zahrnutých v ETS, ktoré vyrábajú referenčné produkty [ktoré vyrábajú produkty, pre ktoré je stanovená referenčná úroveň - *neoficiálny preklad*], z hľadiska emisie skleníkových plynov získali príslušné európske odvetvové združenia, alebo boli získané v ich mene na základe stanovených pravidiel, takzvaných ‚odvetvových predpisov‘. Komisia ako referenčný zdroj pre tieto predpisy poskytla príručku o kvalite a kritériách overovania porovnávacích údajov za [o kritériách kvality a overovania údajov použitých ako základ na stanovenie referenčných úrovní v rámci - *neoficiálny preklad*] [spoločného systému obchodovania s emisnými kvótami]. Po druhé, na doplnenie údajov získaných európskymi odvetvovými združeniami poradcovia v mene Európskej komisie získavali údaje od zariadení, ktoré neboli zahrnuté v údajoch za odvetvie, a údaje a analýzy poskytli aj príslušné orgány členských štátov.“

6 Odôvodnenie 11 uvedeného rozhodnutia znie:

„V prípade, že neboli k dispozícii žiadne údaje, alebo žiadne údaje získané v súlade s metodikou referenčného porovnávania [alebo ak získané údaje neboli v súlade s metódou stanovenia referenčných úrovní - *neoficiálny preklad*], na odvodenie referenčných úrovní sa použili informácie o súčasných úrovniach emisií a spotreby a o najúčinnjších technikách, odvodené najmä z referenčných dokumentov o najlepších dostupných technikách (Reference Documents on Best Available Techniqu[ies, BREF) vypracovaných v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia [(Ú. v. EÚ L 24, 2008, s. 8)]. Najmä v dôsledku nedostatku údajov o úprave a čistení odpadových plynov, vývoze tepla a výrobe elektrickej energie sa referenčné produkty koks a horúci kov [sa referenčné úrovne produktu pre koks a horúci kov - *neoficiálny preklad*] odvodili z výpočtov priamych a nepriamych emisií na základe informácií o príslušných energetických tokoch ustanovených v príslušnom BREF a implicitných emisných faktorov ustanovených v rozhodnutí Komisie 2007/589/ES z 18. júla 2007, ktorým sa zavádzajú usmernenia o monitorovaní a predkladaní správ o emisiách skleníkových plynov podľa smernice [2003/87 (Ú. v. EÚ L 229, 2007, s. 1)]. ...“

7 Odôvodnenie 32 tohto rozhodnutia znie takto:

„Je tiež vhodné, aby sa v referenčných produktoch [aby sa v referenčných úrovniach produktu - *neoficiálny preklad*] zohľadňovalo účinné získavanie energie z odpadových plynov a emisie spojené s ich používaním. Na tento účel sa pri stanovení referenčných úrovní pre produkty, pri výrobe ktorých sa vytvárajú odpadové plyny, vo veľkej miere zohľadnil obsah uhlíka v týchto odpadových plynoch. ...“

8 Článok 10 rozhodnutia 2011/278, nazvaný „Pridelovanie kvót na úrovni zariadení“, stanovuje:

„1. Členské štáty na základe údajov získaných v súlade s článkom 7 vypočítajú za každý rok množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu na ich území v súlade s odsekmi 2 až 8.

2. Na účel tohto výpočtu členské štáty najprv určia predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót samostatne pre každé podzariadenie...:

...

4. Na účel vykonávania článku 10a ods. 11 smernice 2003/87/ES sa koeficienty uvedené v prílohe VI uplatňujú na predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót určené pre každé podzariadenie podľa odseku 2 tohto článku na príslušný rok, ak procesy v týchto podzariadeniach

slúžia pre odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa nepovažujú za odvetvia alebo pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, ako sú určené v rozhodnutí [Komisie 2010/2/EÚ z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka (Ú. v. EÚ L 1, 2010, s. 10)].

Ak procesy v týchto podzariadeniach slúžia pre odvetvia alebo pododvetvia, ktoré sa považujú za odvetvia alebo pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, ako sú určené v rozhodnutí 2010/2/EÚ, koeficient, ktorý sa má uplatniť na roky 2013 a 2014, sa rovná 1. Odvetvia alebo pododvetvia, pre ktoré sa koeficient rovná 1 na roky 2015 až 2020, sa určia podľa článku 10a ods. 13 smernice 2003/87/ES.

...

7. Predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie predstavuje súčet predbežných ročných množstiev bezodplatne pridelených emisných kvót všetkých podzariadení vypočítaných v súlade s odsekmi 2, 3, 4, 5 a 6.

...

9. Konečné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na každé existujúce zariadenie okrem zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 10a ods. 3 smernice 2003/87/ES, je predbežné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie, určené v súlade s odsekom 7, vynásobené medziodvetvovým korekčným faktorom určeným v súlade s článkom 15 ods. 3.

V prípade zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 10a ods. 3 smernice 2003/87/ES a ktoré sú oprávnené na pridelenie bezodplatných emisných kvót, konečné celkové ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót zodpovedá predbežnému celkovému ročnému množstvu emisných kvót bezodplatne pridelených na každé zariadenie, určenému podľa odseku 7, ročne upravenému lineárnym koeficientom uvedeným v článku 10a ods. 4 smernice 2003/87/ES, s použitím predbežného celkového množstva emisných kvót bezodplatne pridelených príslušnému zariadeniu na rok 2013 ako referenčný rok.“

9 Článok 15 rozhodnutia 2011/278 stanovuje:

„1. V súlade s článkom 11 ods. 1 smernice 2003/87/ES členské štáty predložia Komisii do 30. septembra 2011 zoznam zariadení, ktoré patria do pôsobnosti smernice 2003/87/ES na ich území, vrátane zariadení určených podľa článku 5, s použitím elektronického vzoru ustanoveného Komisiou.

...

3. Komisia po doručení zoznamu uvedeného v odseku 1 tohto článku posúdi zahrnutie každého zariadenia do zoznamu a súvisiace predbežné celkové ročné množstvá bezodplatne pridelených emisných kvót.

Po oznámení predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 všetkými členskými štátmi Komisia stanoví jednotný medziodvetvový korekčný faktor uvedený v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES. Tento sa určí porovnaním súčtu predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených zariadeniam, ktoré nie sú výrobcami elektrickej energie, v každom roku počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 bez použitia koeficientov uvedených v prílohe VI s ročným množstvom kvót, ktoré je vypočítané v súlade s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES pre zariadenia, ktoré nie sú výrobcami

elektrickej energie ani novými účastníkmi, vzhľadom na príslušný podiel z celkového ročného množstva pre celú Úniu, určeného podľa článku 9 uvedenej smernice, a príslušného množstva emisií, ktoré sú v systéme Únie zahrnuté až od roku 2013.

4. Ak Komisia nezamietne zápis zariadenia do tohto zoznamu, vrátane zodpovedajúcich predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených na toto zariadenie, príslušný členský štát prikróci k určeniu konečného ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každý rok počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 v súlade s článkom 10 ods. 9 tohto rozhodnutia.

...“

- 10 Príloha VI rozhodnutia 2011/278 nazvaná „Koefficient zabezpečujúci prechodný systém vedúci k zníženiu bezodplatného pridelovania kvót podľa článku 10a ods. 11 smernice 2003/87/ES“, stanovuje:

„Rok	Úroveň koeficientu
2013	0,8000
2014	0,7286
2015	0,6571
2016	0,5857
2017	0,5143
2018	0,4429
2019	0,3714
2020	0,3000“

Rozhodnutie 2013/448

- 11 Odôvodnenie 22 rozhodnutia 2013/448 má nasledujúce znenie:

„V článku 10a ods. 5 smernice [2003/87] sa obmedzuje maximálne ročné množstvo kvót, ktoré je základom na výpočet bezodplatných kvót pre zariadenia, na ktoré sa nevzťahuje článok 10a ods. 3 smernice 2003/87/ES. Obmedzenie sa skladá z dvoch prvkov uvedených v článku 10a ods. 5 písm. a) a b) smernice [2003/87], pričom každý z nich určila Komisia na základe množstiev určených podľa článkov 9 a 9a smernice 2003/87/ES, údajov verejne prístupných v registri Únie a informácií poskytnutých členskými štátmi, najmä pokiaľ ide o podiel emisií produkovaných výrobcami elektrickej energie a inými zariadeniami, ktoré nie sú oprávnené na bezodplatné pridelovanie kvót uvedené v článku 10a ods. 3 smernice [2003/87]...“

- 12 Odôvodnenie 25 uvedeného rozhodnutia znie:

„Obmedzenie stanovené v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES sa rovná 809 315 756 kvótam v roku 2013. Komisia na účely stanovenia tohto obmedzenia najprv od členských štátov [Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO)] a krajín [členov Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP)] zozbierala informácie o tom, či zariadenia spĺňajú definíciu výrobcov elektrickej energie alebo iného zariadenia, na ktoré sa vzťahuje článok 10a ods. 3 smernice 2003/87/ES. Komisia potom určila podiel emisií v období rokov 2005 až 2007 zo zariadení, na ktoré sa toto ustanovenie nevzťahuje, ale ktoré boli

v období rokov 2008 až 2012 zahrnuté v [systéme obchodovania s emisnými kvótami Európskej únie (EU ETS)]. Komisia potom tento podiel, ktorý sa rovnal 34,78289436 %, uplatnila na množstvo stanovené na základe článku 9 smernice 2003/87/ES (1 976 784 044 kvót). ...“

13 Článok 4 rozhodnutia 2013/448 stanovuje:

„Jednotný medziodvetvový korekčný faktor uvedený v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES a určený v súlade s článkom 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278/EÚ sa stanovuje v prílohe II k tomuto rozhodnutiu.“

14 Príloha II rozhodnutia 2013/448 stanovuje:

„Rok	Medziodvetvový korekčný faktor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 Svojím rozhodnutím z 8. januára 2014 minister práce a hospodárstva rozhodol o konečnom množstve kvót, ktoré budú pridelené bezodplatne na obdobie obchodovania od roku 2013 do roku 2020. Na tento účel vychádzal z referenčných úrovní stanovených v rozhodnutí 2011/278 a uplatnil korekčný faktor stanovený v článku 4 a prílohe II rozhodnutia 2013/448.
- 16 Rozhodnutie o pridelení kvót z 8. januára 2014 napadli štyria prevádzkovatelia zariadení produkujúcich skleníkové plyny, konkrétne Yara Suomi, Borealis Polymers, Neste Oil a SSAB Europe na Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko). Na podporu svojich žalôb uviedli títo prevádzkovatelia viacero žalobných dôvodov založených na nesprávnom právnom posúdení, ktorým sú postihnuté rozhodnutia 2011/278 a 2013/448.
- 17 Zdôrazňujú najmä protiprávnosť rozhodnutia 2013/448 v rozsahu, v akom stanovuje korekčný faktor. Okrem toho uplatňovanie korekčného faktora na odvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, je v rozpore so smernicou 2003/87. Pokiaľ ide o rozhodnutie 2011/278, to je postihnuté protiprávnosťou, keďže stanovilo referenčnú úroveň pre horúci kov v rozpore s požiadavkami smernice 2003/87.
- 18 Vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti o platnosti rozhodnutia 2013/448. Okrem prípadného porušenia procesných pravidiel pri jeho prijímaní je toto rozhodnutie postihnuté viacerými nezrovnalosťami v rozsahu, v akom stanovuje korekčný faktor v zmysle článku 10a ods. 5 smernice 2003/87. Komisia totiž jednak použila neúplné údaje a jednak nezohľadnila niektoré emisie spojené s výrobou tepla a elektrickej energie, najmä kogeneráciou a spaľovaním odpadových plynov.

- 19 Pokiaľ ide o zariadenia v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, z článku 10a ods. 12 smernice 2003/87 vyplýva, že tieto zariadenia majú profitovať z množstva bezplatných kvót zodpovedajúceho 100 % množstva stanoveného v súlade s rozhodnutiami Komisie. Tieto zariadenia však z množstva 100 % kvót neprofitujú, pretože na množstvo kvót, ktoré im má byť pridelené, sa taktiež uplatňuje korekčný faktor.
- 20 Okrem toho vnútroštátny súd uvádza, že v rámci jednej zo žalôb, ktorú pojednáva, sa zdôrazňuje, že Komisia pri stanovení referenčnej úrovne pre horúci kov v rozhodnutí 2011/278 nezohľadnila skutočný obsah uhlíka v odpadových plynoch, ale nesprávne pripodobnila odpadové plyny k zemnému plynu. Toto pripodobnenie nemotivuje k využívaniu takých opatrení, ako je kogenerácia alebo účinné získavanie energie z odpadových plynov. Okrem toho táto referenčná úroveň nebola stanovená na základe údajov, ktoré Komisia získala od daného odvetvia, ale nesprávne na základe referenčných dokumentov pre najlepšie dostupné techniky podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17).
- 21 Na základe tých úvah Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Je rozhodnutie Komisie 2013/448 v rozsahu, v akom sa zakladá na článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 o obchodovaní s kvótami, neplatné a v rozpore s článkom 23 ods. 3 tejto smernice, pretože nebolo vydané na základe regulačného postupu s kontrolou, ktorý je predpísaný v článku 5a rozhodnutia Rady 1999/468/ES [z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, 1999, s. 23; Mim. vyd. 01/003, s. 124)] a v článku 12 [nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 2011, s. 13)]? V prípade kladnej odpovede na túto otázku netreba odpovedať na ostatné otázky.
2. Je rozhodnutie 2013/448 v rozpore s článkom 10a ods. 5 písm. a) smernice [2003/87], pokiaľ Komisia pri stanovení maximálneho množstva kvót pre priemysel nezohľadnila
- a) časť overených emisií za obdobie 2005 až 2007 z činností a zariadení, ktoré boli v období 2008 až 2012 zahrnuté do pôsobnosti smernice, ale v období 2005 až 2007 v ich prípade neexistovala overovacia povinnosť, a preto neboli zaregistrované v systéme CITL [*Community independent transaction log* (Nezávislý protokol transakcií Spoločenstva)];
 - b) nové činnosti, ktoré boli za roky 2008 až 2012 a 2013 až 2020 zahrnuté do pôsobnosti smernice, pokiaľ v rokoch 2005 až 2007 nepatrili do pôsobnosti tejto smernice a vykonávajú sa v zariadeniach, ktoré do pôsobnosti smernice patrili už v rokoch 2005 až 2007;
 - c) emisie zo zariadení zatvorených pred 30. júnom 2011, hoci v skutočnosti v rokoch 2005 až 2007 a čiastočne aj v rokoch 2008 až 2012 existujú overené emisie týchto zariadení?

Ak na niektoré body otázok 2 a) až c) treba odpovedať kladne, je rozhodnutie 2013/448, pokiaľ ide o uplatnenie [korekčného faktora] neplatné, takže ho nemožno uplatniť?

3. Je rozhodnutie 2013/448 neplatné a v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice [2003/87] a cieľmi tejto smernice z dôvodu, že pri výpočte maximálneho množstva kvót pre priemysel podľa článku 10a ods. 5 písm. a) a b) smernice nezohľadňuje emisie, ktoré vznikajú pri i) výrobe elektriny z odpadových plynov v zariadeniach, na ktoré sa vzťahuje príloha I smernice a ktoré nie sú ‚výrobcom elektriny‘, a ii) výrobe tepla v zariadeniach, na ktoré sa vzťahuje príloha I smernice [2003/87], ktoré nie sú ‚výrobcom elektriny‘ a podľa článku 10a ods. 1 až 4 smernice a podľa rozhodnutia 2011/278 sa pre ne môžu prideliť bezodplatné kvóty?

4. Je samotné rozhodnutie 2013/448 alebo v spojení s článkom 10a ods. 5 smernice [2003/87] neplatné a v rozpore s článkom 3 písm. e) a u) smernice [2003/87], pretože pri výpočte maximálneho množstva kvót pre priemysel podľa článku 10a ods. 5 tejto smernice neberie do úvahy emisie uvedené v tretej otázke?
5. Je rozhodnutie 2013/448 v rozpore s článkom 10a ods. 12 smernice [2003/87], pokiaľ sa [korekčný faktor] rozšíri na odvetvie definované v rozhodnutí 2010/2/EÚ, v ktorom existuje vysoké riziko úniku uhlíka?
6. Je rozhodnutie 2011/278 v rozpore s článkom 10a ods. 1 smernice [2003/87], pokiaľ opatrenia Komisie pri stanovovaní referenčných úrovní majú zohľadňovať stimuly pre energeticky účinné techniky, najúčinnšie techniky, vysokoúčinnú kogeneráciu a účinnú rekuperáciu energie z odpadových plynov?
7. Je rozhodnutie 2011/278 v rozpore s článkom 10a ods. 2 smernice [2003/87], ak sa zásady pre referenčné úrovne majú zakladať na priemernom výkone 10 % najúčinnjších zariadení odvetvia?“

O prejudiciálnych otázkach

O platnosti článku 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278

O tretej a štvrtej otázke

- 22 Svojou treťou a štvrtou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať spoločne a ako prvé v poradí, vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti rozhodnutia 2013/448 vzhľadom na to, že pri stanovení korekčného faktora neboli do maximálneho ročného množstva kvót v zmysle článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 (ďalej len „maximálne ročné množstvo kvót“) zahrnuté emisie zariadení uvedených v prílohe I smernice 2003/87, ktoré nie sú výrobcami elektrickej energie, a to v rozsahu, v akom tieto emisie pochádzajú jednak zo spaľovania odpadových plynov s cieľom výroby elektrickej energie a jednak z výroby tepla kogeneráciou.
- 23 Z článku 3 písm. u) smernice 2003/87 vyplýva, že zariadenie, ktoré vyrába elektrickú energiu na predaj tretím stranám a v ktorom sa nevykonáva žiadna činnosť uvedená v prílohe I smernice okrem spaľovania palív, sa má pokladať za „výrobcu elektrickej energie“.
- 24 Vzhľadom na to, že odpadové plyny boli spálené výrobcami elektrickej energie, zodpovedajúce emisie sa nezohľadnili pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 74).
- 25 Z článku 10a ods. 3 a 5 smernice 2003/87 taktiež vyplýva, že emisie vyprodukované pri výrobe tepla prostredníctvom kogenerácie sa nezohľadňujú na účely určenia maximálneho ročného množstva kvót, keďže pochádzajú od výrobcov elektrickej energie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 75).
- 26 Článok 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278, ktorý bol prijatý na vykonanie článku 10a ods. 5 smernice 2003/87, totiž neumožňuje zohľadniť emisie výrobcov elektrickej energie pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 68).

- 27 Naopak, z ustanovení smernice 2003/87 v spojení s rozhodnutím 2011/278 nevyplýva, že by Komisia pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót vylúčila iné emisie, než tie, ktoré možno pripísať výrobcom elektrickej energie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, body 67, 70 a 72 až 76), čo potvrdzujú aj odôvodnenia 22 a 25 rozhodnutia 2013/448. Osobitne z posledných uvedených odôvodnení vyplýva, že Komisia od členských štátov a krajín EZVO, ktoré sú členmi EHP, zozbierala informácie o tom, či zariadenia spĺňajú definíciu výrobcov elektrickej energie alebo iného zariadenia, na ktoré sa vzťahuje článok 10a ods. 3 smernice 2003/87/ES.
- 28 Z toho vyplýva, že tretia a štvrtá prejudiciálna otázka vnútroštátneho súdu sa zakladajú na nesprávnom predpoklade. Z ustanovení smernice 2003/87 v spojení s ustanoveniami rozhodnutia 2011/278, ani z rozhodnutia 2013/448 totiž nijako nevyplýva, že by Komisia pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót vylúčila iné emisie, než tie, ktoré možno pripísať výrobcom elektrickej energie.
- 29 Je však potrebné pripomenúť, že v rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, ktorú začal tento súd prejednávať. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené. Navyše Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával (rozsudok z 11. februára 2015, Marktgemeinde Straßwalchen a i., C-531/13, EU:C:2015:79, bod 37).
- 30 Vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 23 až 28 tohto rozsudku možno tretiu a štvrtú otázku chápať v tom zmysle, že vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti článku 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 vzhľadom na to, že toto ustanovenie vylučuje zohľadnenie emisií výrobcov elektrickej energie pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót.
- 31 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311) rozhodol o otázke, ktorá je v podstate zhodná, pričom odpoveď, ktorú poskytol tento rozsudok, možno v plnom rozsahu preniesť na toto konanie.
- 32 Súdny dvor v tomto rozsudku rozhodol, že tým, že článok 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278 neumožňuje zohľadniť emisie výrobcov elektrickej energie pri určovaní maximálneho ročného množstva kvót, je v súlade so znením článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 v spojení s odsekom 3 tohto posledného uvedeného článku (pozri rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 68).
- 33 Tento výklad je tiež v súlade so systematikou smernice 2003/87, ako aj s cieľmi, ktoré sleduje (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 69).
- 34 Za týchto okolností a z rovnakých dôvodov, aké boli uvedené v bodoch 62 až 83 rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), preskúmanie tretej a štvrtej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 15 ods. 3 rozhodnutia 2011/278.

O platnosti prílohy I rozhodnutia 2011/278

O šiestej a siedmej otázke

- 35 Svojou šiestou a siedmou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti prílohy I rozhodnutia 2011/278 vzhľadom na to, že referenčná úroveň produktu pre horúci kov bola stanovená v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 10a ods. 1 a 2 smernice 2003/87.
- 36 SSAB Europe sa domnieva, že z týchto ustanovení vyplýva, že referenčné úrovne majú byť stanovené na základe výkonnosti 10 % najefektívnejších zariadení za sektor, ktorého sa týka daná referenčná úroveň. Pri vykonávaní tohto pravidla sa Komisia nesprávne domnievala, že odpadové plyny, ktoré vzniknú pri výrobe horúceho kovu, môžu byť ako palivo zameniteľné so zemným plynom, ktorý sa využíva pri rovnakom procese. Okrem toho referenčná úroveň stanovená Komisiou nepodnecuje ani na kogeneráciu, ani na efektívnu rekuperáciu, keďže znižuje výhody pre prevádzkovateľov, ktorí takéto postupy využívajú.
- 37 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy na účely stanovenia referenčných úrovní v konkrétnych odvetviach alebo pododvetviach na základe článku 10a ods. 2 smernice 2003/87. Výkon tejto voľnej úvahy totiž z jej strany predpokladá okrem iného komplexné technické a ekonomické posúdenia. Iba zjavne neprimeraná povaha opatrenia prijatého v tejto oblasti môže ovplyvniť zákonnosť takého opatrenia (rozsudok z 8. septembra 2016, Borealis a i., C-180/15, EU:C:2016:647, bod 45).
- 38 Z odôvodnenia 8 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že na stanovenie referenčných úrovní Komisia použila ako východiskový bod aritmetický priemer výkonu 10 % najúčinnnejších zariadení z hľadiska emisií skleníkových plynov v rokoch 2007 a 2008, za ktoré sa zbierali údaje. Overila, či tento východiskový bod dostatočne odráža najúčinnnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinnú kogeneráciu, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie oxidu uhličitého, pokiaľ sú tieto prostriedky dostupné. Následne Komisia doplnila tieto údaje najmä o údaje, ktoré získali príslušné európske odvetvové združenia alebo boli získané v ich mene na základe stanovených pravidiel nachádzajúcich sa v odvetvových predpisoch. Komisia ako referenčný zdroj pre tieto odvetvové predpisy poskytla príručku o kvalite a kritériách overovania (rozsudok z 8. septembra 2016, Borealis a i., C-180/15, EU:C:2016:647, bod 46).
- 39 Okrem toho z odôvodnenia 11 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že v prípade, že neboli k dispozícii žiadne údaje alebo ak získané údaje neboli v súlade s metódou stanovenia referenčných úrovní, na odvodenie referenčných úrovní sa použili informácie o súčasných úrovniach emisií a spotreby a o najúčinnnejších technikách, odvodené najmä z referenčných dokumentov o najlepších dostupných technikách (Reference Documents on Best Available Techniques, BREF) vypracovaných v súlade so smernicou 2008/1. Najmä v dôsledku nedostatku údajov o úprave a čistení odpadových plynov, vývoze tepla a výrobe elektrickej energie sa referenčné úrovne produktu týkajúce sa koksu a horúcich kovov odvodili z výpočtov priamych a nepriamych emisií na základe informácií o príslušných energetických tokoch stanovených v príslušnom BREF a implicitných emisných faktorov stanovených v rozhodnutí 2007/589 (rozsudok z 8. septembra 2016, Borealis a i., C-180/15, EU:C:2016:647, bod 47).
- 40 Pokiaľ ide o odpadové plyny, ktoré vznikajú pri výrobe horúceho kovu, z odôvodnenia 32 rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že referenčné úrovne produktu zohľadňujú účinné získavanie energie z odpadových plynov a emisie spojené s ich používaním. Na tento účel sa pri stanovení referenčných úrovní pre produkty, pri ktorých výrobe sa produkujú odpadové plyny, vo veľkej miere zohľadnil obsah uhlíka v týchto odpadových plynoch (rozsudok z 8. septembra 2016, Borealis a i., C-180/15, EU:C:2016:647, bod 48).

- 41 Za týchto okolností sa nezdá, že by Komisia tým, že stanovila referenčné úrovne na základe článku 10a ods. 2 smernice 2003/87, prekročila hranice svojej voľnej úvahy (rozsudok z 8. septembra 2016, Borealis a i., C-180/15, EU:C:2016:647, bod 49).
- 42 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že preskúmanie šiestej a siedmej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť prílohy I rozhodnutia 2011/278.

O platnosti článku 10 ods. 9 prvého pododseku rozhodnutia 2011/278

O piatej otázke

- 43 Svojou piatou otázkou vnútroštátny súd žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti rozhodnutia 2013/448 vzhľadom na to, že korekčný faktor bol použitý na odvetvie, ktoré čelí vysokému riziku úniku uhlíka.
- 44 Yara Suomi, Borealis Polymers, Neste Oil a SSAB Europe zdôrazňujú, že použitie korekčného faktora bráni tomu, aby zariadenia, ktoré spadajú do odvetví, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, získali 100 % kvót, ktoré potrebujú. Komisia tým, že použila tento faktor pri odvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, zmenila podstatné prvky smernice 2003/87, a to v opačnom zmysle, než ako to vyplýva z článku 10a ods. 12 tejto smernice.
- 45 Ako bolo pripomenuté v bode 29 tohto rozsudku, v rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, ktorú začal tento súd prejednávať. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené a vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával.
- 46 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa článku 10a ods. 11 smernice 2003/87 predstavuje suma bezodplatne pridelených kvót podľa odsekov 4 až 7 tohto článku v roku 2013 80 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1 tohto článku. Bezodplatné pridelenie sa potom každý rok zníži o úmerné množstvo, výsledkom čoho bude 30 % bezodplatného pridelenia v roku 2020, s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného pridelenia v roku 2027.
- 47 Článok 10a ods. 12 smernice 2003/87 stanovuje výnimku z tohto pravidla. S prihliadnutím na článok 10b tejto smernice sa v roku 2013 a v každom nasledujúcom roku až do roku 2020 zariadeniam v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, pridelia podľa článku 10a ods. 1 tejto smernice bezodplatné kvóty zodpovedajúce 100 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1 tohto článku.
- 48 Na vykonanie odsekov 11 a 12 článku 10a smernice 2003/87 Komisia stanovila v článku 10 ods. 4 rozhodnutia 2011/278 dve odlišné pravidlá, a to na jednej strane pre zariadenia v odvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, a na druhej strane také, ktoré patria do odvetví, ktoré takému riziku nečelia. Pokiaľ ide o druhé uvedené, z prvého pododseku tohto ustanovenia vyplýva, že na účel vykonávania článku 10a ods. 11 smernice 2003/87/ES sa na predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót uplatňujú koeficienty uvedené v prílohe VI. Takto sa pre rok 2013 má uplatniť faktor vo výške 0,8, ktorý sa bude postupne medziročne znižovať, aby v roku 2020 dosiahol hodnotu 0,3. Pokiaľ ide o zariadenia v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, z článku 10 ods. 4 druhého pododseku rozhodnutia 2011/278 vyplýva, že koeficient, ktorý sa má uplatniť na predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených kvót, sa rovná 1.

- 49 Pokiaľ ide o korekčný faktor, aj keď je pravda, že ten je stanovený v článku 4 a v prílohe II rozhodnutia 2013/448, podrobnosti jeho uplatňovania stanovila Komisia v článku 10 ods. 9 prvom pododseku rozhodnutia 2011/278.
- 50 V zmysle posledného uvedeného ustanovenia zodpovedá konečné celkové ročné množstvo kvót bezodplatne pridelených na každé existujúce zariadenie, s výnimkou zariadení podľa článku 10a ods. 3 smernice 2003/87, predbežnému celkovému ročnému množstvu bezodplatne pridelených kvót určenému v súlade s článkom 10 ods. 7 rozhodnutia 2011/278 a vynásobenému korekčným faktorom stanoveným v súlade s článkom 15 ods. 3 tohto rozhodnutia. Použitie korekčného faktora sa teda predpokladá bez akéhokoľvek rozlišovania medzi zariadeniami v odvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, a tými, ktoré patria do odvetví, ktoré takémuto riziku nečelia.
- 51 Z toho vyplýva, že svojou piatou otázkou vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti článku 10 ods. 9 prvého pododseku rozhodnutia 2011/278, keďže toto ustanovenie predpokladá použitie korekčného faktora na predbežné celkové ročné množstvo kvót všetkých zariadení, na ktoré sa nevzťahuje článok 10a ods. 3 smernice 2003/87, a to bez vyňatia zariadení v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka.
- 52 Zo samotného znenia článku 10a ods. 12 smernice 2003/87 vyplýva, že na účely určenia konečného množstva kvót, ktoré majú byť bezodplatne pridelené zariadeniam v odvetviach alebo pododvetviach pokladaných za také, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, je potrebné stanoviť objem kvót, ktorý zodpovedá „100 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1 [tohto článku]“.
- 53 V zmysle posledného uvedeného ustanovenia Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia na pridelovanie kvót uvedených v odsekoch 4, 5, 7 a 12 článku 10a smernice 2003/87, vrátane akýchkoľvek potrebných ustanovení na harmonizované uplatňovanie odseku 19 tohto článku. Medzi opatreniami uvedenými v odseku 1 uvedeného článku sa teda nachádza aj uplatňovanie korekčného faktora, ako ho upravuje odsek 5 tohto článku.
- 54 Taký výklad článku 10a ods. 1 a 12 smernice 2003/87, ktorý by vylučoval uplatnenie korekčného faktora, by bol nielen v rozpore so znením týchto ustanovení, ale rovnako tak aj so všeobecnou systematikou tejto smernice. Podobne, ako to robí odsek 12 tohto článku, aj jeho odsek 11, ktorý v zásade predpokladá, že množstvo bezodplatne pridelených kvót sa postupne zníži, taktiež odkazuje na „množstv[o kvót] určené... v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1“. Z tohto dôvodu, ak by tieto opatrenia nezahŕňali korekčný faktor, ten by nebolo možné uplatniť ani na zariadenia v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, ani na zariadenia v odvetviach, ktoré takémuto riziku nečelia.
- 55 Komisia preto postupovala správne, keď v článku 10 ods. 9 prvom pododseku rozhodnutia 2011/278 nevyklúčila uplatňovanie korekčného faktora pri zariadeniach v odvetviach alebo pododvetviach pokladaných za také, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka.
- 56 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že preskúmanie piatej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 10 ods. 9 prvého pododseku rozhodnutia 2011/278.

O platnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448

O prvej a druhej otázke

- 57 Svojou prvou a druhou otázkou predkladajúci súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448, ktoré stanovujú korekčný faktor.

- 58 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že Súdny dvor už rozhodol, že keďže Komisia neurčila maximálne ročné množstvo kvót v súlade s požiadavkami článku 10a ods. 5 prvým pododsekom písm. b) smernice 2003/87, korekčný faktor stanovený v článku 4 a prílohe II rozhodnutia 2013/448 je tiež v rozpore s týmto ustanovením (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 98).
- 59 Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné na prvú a druhú predloženú otázku odpovedať tak, že článok 4 a príloha II rozhodnutia 2013/448, ktoré stanovujú korekčný faktor, sú neplatné (rozsudok z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311, bod 99).

O obmedzení časových účinkov

- 60 Z bodu 111 rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311) vyplýva, že Súdny dvor časovo obmedzil účinky vyhlásenia neplatnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448 na jednej strane tak, že toto vyhlásenie má účinky až po uplynutí obdobia desiatich mesiacov odo dňa vyhlásenia uvedeného rozsudku s cieľom umožniť Komisii prijať nevyhnutné opatrenia, a na druhej strane tak, že opatrenia prijaté do konca tohto obdobia na základe ustanovení vyhlásených za neplatné nemôžu byť spochybnené.

O trovách

- 61 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

- 1. Preskúmanie tretej a štvrtej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 15 ods. 3 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii.**
- 2. Preskúmanie šiestej a siedmej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť prílohy I rozhodnutia 2011/278.**
- 3. Preskúmanie piatej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 10 ods. 9 prvého pododseku rozhodnutia 2011/278.**
- 4. Článok 4 a príloha II rozhodnutia Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES sú neplatné.**
- 5. Účinky vyhlásenia neplatnosti článku 4 a prílohy II rozhodnutia 2013/448 sa časovo obmedzujú na jednej strane tak, že toto vyhlásenie má účinky až po uplynutí obdobia desiatich mesiacov odo dňa vyhlásenia rozsudku z 28. apríla 2016, Borealis Polyolefine a i. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14, EU:C:2016:311), s cieľom**

umožniť Európskej komisii prijať nevyhnutné opatrenia, a na druhej strane tak, že opatrenia prijaté do konca tohto obdobia na základe ustanovení vyhlásených za neplatné nemôžu byť spochybnené.

Podpisy